

Sygn. akt XI Ka 1222/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SA w SO Tamara Pawlak-spr.

Sędziowie: SO Ewa Bogusz-Patyra

SO Elżbieta Kowalska

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r.

sprawy M. B.

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włodawie

z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt IX K 739/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego M. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt XI Ka 1222/13

UZASADNIENIE

M. B. został oskarżony o to, że w dniu 17 kwietnia 2013 r. w P. woj. L., prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynik I - 0,90 mg/l, II – 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włodawie wyrokiem z dnia 16 października 2013 r.:

I. oskarżonego M. B. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. z tym, że przyjął iż kierował samochodem w ruchu lądowym i na mocy art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu M. B. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. B. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o przepis art. 33 § 3 k.k. stawkę dzienną na kwotę 10 (dziesięć) zł.;

IV. na zasadzie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

V. zasądził od oskarżonego M. B. na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) zł. Opłaty i 90 (dziewięćdziesiąt) zł. Wydatków postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej we Włodawie zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o środkach związanych z poddaniem sprawy próbie na niekorzyść oskarżonego podnosząc zarzut obrazy przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 73 § 2 k.k. polegającą na zaniechaniu oddania oskarżonego młodocianego M. B. pod dozór kuratora sądowego, w sytuacji gdy M. B. jest sprawcą młodocianym przestępstwa umyślnego. Podnosząc powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie wyroku o oddanie M. B. pod dozór kuratora sądowego na podstawie art. 73 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie.

Wina oskarżonego nie jest w sprawie kwestionowana i w świetle prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości.

Sąd Rejonowy należycie przeprowadził postępowanie dowodowe, dążąc do ustalenia prawdy materialnej, a dowody zebrane w sprawie poddał należytej ocenie i poczynił na ich podstawie prawidłowe ustalenia faktyczne.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu jest prawidłowa, a uzasadnienie wyroku spełnia wymogi z art. 424 k.p.k. pozwalając na jego kontrolę odwoławczą.

Przechodząc do zarzutu podniesionego w apelacji, zgodzić się należy ze skarżącym, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego, tj. art. 73 § 2 k.k.

Z akt sprawy wynika, iż oskarżony M. B. w dniu popełnienia czynu miał ukończone 20 lat. Zatem oskarżonego należało traktować jako sprawcę młodocianego albowiem zgodnie z definicją zawartą w art. 115 § 10 k.k. sprawcą takim jest ten, który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat. W przypadku zaś skazania takiego sprawcy za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sąd miał obowiązek oddać go pod dozór kuratora, do czego zobowiązuje go przepis art. 73 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy nie oddając oskarżonego pod dozór kuratora niewątpliwie uchybił wskazanemu przepisowi prawa materialnego, co sam dostrzegł - jednak już po wydaniu wyroku - w jego pisemnym uzasadnieniu (k. 36v.).

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok oddając M. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Nie dopatrując przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k., w pozostałej części wyrok utrzymano w mocy.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków postępowania odwoławczego zostało wydane w oparciu o art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. – skoro postępowanie odwoławcze zostało spowodowane uchybieniami sądu – zasady słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od wydatków wyłożonych w tym postępowaniu i obciążenie nimi Skarbu Państwa.